

*Blijf mij gedenken
vrienden. Het was
goed samen te zijn.*

In memoriam

GRADUS JOHANNES PLATENKAMP

Vanaf 22 november 1996 weduwnaar van
Johanna Antonia Maria Vlaskamp

Geboren te Zenderen op 18 september 1914.
Overleden in Almelo op 23 december 1998.

Na een zeer welbesteed leven heeft deze markante persoonlijkheid vlak voor Kerstmis het einde van zijn leven gevonden. Hij heeft de dood geaccepteerd. Gesterkt door het sacrament van de zieken kon hij zonder morren zijn leven teruggeven aan God, in wie hij een onwrikbaar geloof en vertrouwen had.

Vlak na de kerstdagen, op 28 december hebben we hem begraven bij zijn vrouw op het parochiekerkhof te Zenderen, na de gezongen requiemmis in de kerk van de parochie waarvan hij zijn hele leven een trouw en toegewijd lid is geweest.

Een lang leven is daarmee geëindigd. Een leven dat getekend werd door stiptheid, betrokkenheid op kerk, maatschappij en medemens. Een bijzondere liefde legde hij aan de dag voor zijn gezin en de gemeenschap van Zenderen, die hem zeer ter harte ging. Daarbij heeft hij zich altijd vooral ingezet voor de "kleine luiden". Hij was de vraagbaak voor iedereen, die iets te regelen had met de gemeente Borne, waar Zenderen al die tijd toe behoort heeft.

Geen wonder dat hij steeds weer door de bewoners van Zenderen gekozen werd als raadslid wanneer er

gemeenteraadsverkiezingen waren. Hij wist van wensen, hij kende de regels van de gemeente en wist de juiste weg te bewandelen. Door zelfstudie en een zeer scherp verstand had hij een helder beeld van de maatschappij en kon hij op overtuigende wijze zich sterk maken voor een betere wereld. In het groot, maar ook in het klein. Wekelijks beschreef hij op zeer verstaanbare wijze het wel en wee van de gemeente Borne in VOX, de stem van Zenderen. De rubriek heette "Uit de Bornse Raadsmap" en iedereen kende de auteur GJP. Hij werd erelid van de plaatselijke sportvereniging ZV en in 1969 geëerd met de "eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in Goud."

Na de lagere school had hij graag verder willen leren, maar hij werd, zoals de meesten in die tijd geroepen zijn aandeel te leveren in de Twentse textielindustrie. Bijna 50 jaar lang werkte hij trouw bij Nijverdal ten Cate in Almelo. Dagelijks trok hij er naar toe. plichtsbewust, per fiets. Die fiets bleef zijn vervoermiddel, symbool van eenvoud en milieubewustzijn.

Zijn vrouw en kinderen hadden maar één klacht: "Hij is bijna nooit thuis!"

Na zijn pensionering kon hij goed maken wat voor die tijd niet lukte: meer tijd besteden aan zijn gezin. Het waren goede jaren, samen met zijn vrouw, die hij tot aan haar dood heeft bijgestaan.

Mogen ze nu weer - voor goed - thuis zijn bij elkaar.

Voor uw meeleven met het overlijden van onze bijzondere vader en opa, zeggen wij U heel hartelijk dank.

Familie Platenkamp